

कीदृशाः देवाः सुक्रतवः शोभनः क्रतुः कर्म येषां ते । शुचयः शुद्धाः निष्पापाः ।
धियंधाः धियं बुद्धिं कर्म वा दधतीति अलुगार्षः ॥ २७ ॥

आजुह्वान ईडो वन्यश्चायाह्वये वसुभिः सजोषाः ।

त्वं देवानामसि यद्ध होता स एनान्यक्षीषितो यजीयान् ॥ २८ ॥

हे अग्रे त्वमायाहि आगह कीदृशस्त्वम् आजुह्वानः आह्वयते आह्वयति देवा-
नित्याजुह्वानः ह्वयतेः शपः झुः ह्वः सम्प्रसारणमिति [पा० ६. १. ३२.] अभ्यासस्य
सम्प्रसारणं शानचि । ईडः स्तुत्यः । वन्यः नमनीयः । वसुभिः देवैः सजोषाः
समानप्रीतिः । किं च हे यद्ध मरुन् यः त्वं देवानां होता आह्वता असि स
त्वमेनान्यक्षि यज । कीदृशस्त्वम् इषितः प्रेषितः अभीष्टो वा । यजीयान् यजतीति
यष्टा अत्यन्तं यष्टा यजीयान् ईयसुनि तुरिष्ठेमेयः स्विति [पा० ६. ४. १५४.] तृचो
लोपः ॥ २८ ॥

प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्या वस्तोरस्या वृज्यतेऽअग्रेऽअङ्गान् ।

व्यु प्रयते वितरं वरीयो देवेभ्योऽअदितये स्योनम् ॥ २९ ॥

अङ्गां दिनानामग्रे पूर्वाङ्गे बर्हिः प्राचीनं प्रागग्रं वृज्यते प्रस्तीर्यति प्रातर्याग-
कालस्य प्रशस्तवादङ्गामग्रे इत्युक्तम् । किं स्वबुद्ध्या चेत्याह (७.) प्रदिशा प्रागग्रं
बर्हिः स्तृणातीति अतिवाक्येन प्रदिक्शब्देन श्रुतिवाक्यम् अस्याः पृथिव्या वेदेः
वस्तोः वसितुमाहादयितुमित्यर्थः । तद्वर्हिः वृज्यमानं सत् विप्रयते विविधं वि-
स्तीर्णं भवति उकारः पादपूरणः । कीदृशं बर्हिः वितरं (८.) वरीयः अत्यन्तं वि-
वितरमतितराम् वरीयः अत्यन्तमुरु वरीयः प्रस्थस्फवरित्यादिना [पा० ६. ४. १५७.]
उरोर्वरादेशः । देवेभ्यः अदितये च स्योनं सुखकरम् ॥ २९ ॥

व्यचस्वतीरुर्विया विश्रयन्तां पतिभ्यो न जनयः शुम्भमानाः ।

देवीद्वारो बृहतीर्विश्रमिन्वा देवेभ्यो भवत सुप्रायणाः ॥ ३० ॥

द्वारो देवीः देव्यो विश्रयन्तां विवृता भवन्तु । कीदृश्यो द्वारः उर्विया उरुत्वेन
व्यचस्वतीः व्यञ्जनवत्यो गमनवत्यः कथमिव पतिभ्यो जनयो न जनय-इव यथा